

Activa't amb Jesús!

Mirar amb el cor

- Hola Jesús, un dia més vinc a seure amb tu una estona. Crec que avui tens alguna cosa molt important a dir-me, alguna cosa sobre «mirar amb els ulls del cor»... Ufff! a mi això em costa molt perquè de vegades necessito veure per creure i això de mirar amb el cor em sona molt estrany... Et demano que avui, especialment, m'ensenyis a mira d'una altra manera, per descobrir realment el que em vols dir.

(Adaptació de Jn 20, 19-31)

Tomàs era dels amics de Jesús. Un dia va arribar a casa i va trobar a tots els altres molt emocionats i nerviosos. «Però, què passa?» -va preguntar.

«Que ha estat aquí Jesús», deia un.

«Que està viu», afegia l'altre.

«Ens ha desitjat la pau i ens vol enviar a tot el món», deia encara un altre.

Però Tomàs estava emmurriat. «No m'ho crec!», va dir.

«Com que no t'ho creus?» li va preguntar un altre.

«Que jo, si no el veig i no el toco, no m'ho crec. Com ha d'estar viu?» -insistia Tomàs.

I encara que el van intentar convèncer, ell no s'ho va creure.

Una setmana després estaven tots junt, també Tomàs. I va aparèixer Jesús en mig. Van quedar molt sorpresos. Jesús es va acostar a Tomàs. El va agafar de la mà i la va acostar a les ferides que li havien quedat dels claus. Tomàs estava tremolant de l'ensurt. Però també de l'emoció, perquè s'adonava que de veritat era Jesús.

Llavors va llançar-se als seus braços, mentre deia: «Senyor meu i Déu meu».

Estava molt content que estigués viu, i una mica avergonyit per no haver-ho cregut abans. Jesús, mirant Tomàs i també la resta, els va dir: «Feliços els qui creguin sense haver vist» (que eral el mateix que dir-los, feliços els que creguin amb els ulls del cor...)

Després va marxar. Però ells sabien que era viu i que ja mai més el perdrien

- Gràcies Jesús per donar-me un ulls amb els quals puc veure el cel blau, l'herba verda i les flors en la primavera...; amb els quals puc mirar per la finestra com plou i amb els quals puc apreciar el somriure de les persones que estimo...; amb els quals gaudeixo dels meus programes preferits, o amb els quals llegeixo aquell llibre tan divertit...
- Però gràcies també per aquests altres ulls que m'has regalat; uns ulls que no tenen color, ni ploren, ni tan sols parpellegen; uns ulls que estan dins meu, amb els quals puc veure l'invisible... Amb ells veig la tendresa, la companyonia, l'alegria... També veig quan un company ho passa malament, quan algú al meu voltant necessita alguna cosa, quan en el món hi ha por i injustícia... Deia el llibre "El petit príncep" «l'essencial és invisible als ulls, només es veu amb el cor...» Jo crec que això és més o menys el que vens a dir-me avui amb la teva paraula.
- Ja ho entenc tot, Jesús. Aquests són els ulls del cor que, més que veure, senten. I senten sobretot que Tu ets al meu costat, encara que, de vegades, com Tomàs, no et sàpiga veure fins que topo amb tu de morros...

Activa't amb Jesús!

- Avui et demano, Jesús, que m'ensenyis a reconèixer-te quan passes pel meu costat. Potser de vegades, l'egoisme o les meves presses diàries, m'impedeixen veure tot allò essencial que és invisible: l'alegria, la tristesa, l'amor, la por, la soledat, l'amistat... Però llavors arribes Tu, em treus aquesta bena que de vegades porto als ulls -als ulls del cor, és clar- i em portes de la teva mà.

Obre els ulls (Catarres)

Obre els ulls, els sentits,
i veuràs aquesta terra nostra;
aquest cel, aquest mar,
el riu clar i aquesta arbreda fosca;
i poblets i ciutats,
i els camins curulls de llum i d'ombra.
Pots comptar amb la nostra gent,
que t'ajudarà un cop més.

Mira com la tarda daura les planes.
Mira com la nit besa el matí.
Canten ocells a dalt dels arbres
i esclaten als ceps dolços raïms:
és la terra on vivim.

Aquest far, aquest port,
una costa amb pedra i blanca sorra;
i les fonts, i els turons,
i muntanyes, boscos, valls i coves...
És la casa on viu el cor,
més ençà de l'horitzó.

Mira com...

*Som llum, som foc,
per ajudar qui ens envolta,
dona i res no podràs.
I nit, fosc, quan hi somiem a la vora,
vine i dona'm la mà.
Obre els ulls!*

Jesús, avui vull aprendre a fer les coses d'una altra manera...

*Mirar amb uns altres ulls, els que saber veure el que hi ha de bo en
els altres, els que miren amb tendresa i no amb menyspreu...*

Escotar amb altres oïdes, aquests que estan atents a qui més
ho necessita, que dediquen temps i interès en lloc
d'indiferència...

*Tocar amb altres mans, les que acaronen i abracen, que s'estenen al
qui les necessita, no mans que empunyen armes d'odi o venjança...*

Assaborir cada instant, gaudir-lo, no perdre'l. Perquè
cada moment al costat dels qui estimo és únic...

*I olorar... a ple pulmó, olorar el perfum de la brisa, la pluja sobre la
terra mollà, i l'amor que em regales cada nou matí...*

Glòria al Pare, i al Fill, i a l'Esperit Sant;
com era al principi, ara i sempre,
i pels segles dels segles.
Amén.

*Agraïm, per acabar, la bona feina feta per l'Oscar,
el Martí, l'Anna i l'Àlex, de Jesuïtes Lleida - Col·legi
Claver, que han posat la veu en off al projecte.*

